

B 677

1867.
1867.
No. 188

i. 2867.

Tuhatrullike.

Saksa keelest tõlkinud
G. Bornhöfje.

Teine trükk.

Tallinnas
K. Busch'i raamatukaupluse kulguga trükitud
1900.

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 29-го августа 1900 г.

Типографія Августа Вушъ, Ревель, Вышгородъ № 8.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

43433

I. 2867.

Tuhatrullike.

Saksa keelest tõlkinud E. Bornhöhe.

Rord oli üks rikas mees, selle naene jäi haigeks. Kui ta surma ligi tundis olevat, kutsus ta oma ainja tütrekehe woodi äärde ja ütles: „Armas laps, ole ikka hää ja waga, siis kaitseb sind Jumal ja mina tahan taewas sinu üle walwata.“ Selle pääle pani ema filmad kinni ja heitis hinge. Tütar käis igapäew tema haua juures nutmas ja jäi hääks ja wagaks.

Nasta pärast wöttis isa teise naese, kes kaks tütart kaasa tõi. Need oliwad näoist walged ja ilusad, aga südamest mustad ja koledad. Wöörast öde ei sallinud nad filma otjas. Nad wõtšiwad tema ilusad riided ära, tõmbasiwad talle halli wati selga, puušt kingad jalga ja ajasiwad ta kööki. Sääl pidi waene laps terve päewa raskest tööd tegema, wett kandma ja pesu pesema. Wöörad öed pillkasiwad teda weel tagapääle, puistasiwad tema käest erved ja läätšed tuha sisse ja ta pidi nad üks-haawal säält wälja noppima. Kui ta raskest päewatööst wäsinud oli,

siis ei tohtinud ta mitte sängi heita, waid pidi kolde ees tuha sees magama. Ja et ta selle pärast ifka must ja tahmane oli, siis paniwad nad temale nime Tuhatrullike.

Kord tahtis isa kaugele reisida ja küfis tütre käest, mis ta neile kodu tülles kaasa peab tooma. Wanem wõõras tütar palus enesele ilusaid riideid, noorem pärliid ja kallid kiwa, Tuhatrullike aga ei palunud muud kui esimese oksake, mis koduteel isa kübara külge peaks puutumata. Isa täitis kõikide soowi ja kinkis koju tülles wõõrastele tütretele kallid riided ja ehted, Tuhatrullikele aga sarapuu oksa. Tuhatrullike tänas, läks ema hauale, istutas oksa hauakünka sisse ja kastis teda silma-weega. Oks aga kaswas kähku ja sai suureks puuks. Tuhatrullike käis teda iga päew kolm korda waatamas, nuttis ja palus Jumalat, ja iga kord istus walge linnuke puu otjas ja wiskas jäält alla, mis Tuhatrullike iganes soowis.

Ühel päewal kuulutas kuningas, et tema suure pidu walmistab, mis kolm päewa peab kestma. Terwe riigi ilusamad neiud saiwad pidule kutsjutud, sest kuninga poeg tahtis nende seast enesele pruuti walida. Seda kuuldes rõõmustasiwad wõõrad õed ja kutsusiwad Tuhatrullike, et see neid hästi ilusti ehiks. Tuhatrullike täitis käsku ja palus wõõra ema käest luba ka pidule tulla, aga see kostis: „Sina tahmane Tuhatrull, kuida sa pulma tahad minna, kui sul riideid ega kingi ei ole?“ Ja kui Tuhatrullike ifka weel palus, ütles wõõras ema: „Ma puistan kausitäie läätseid tuha sisse, kui sa need kahe tunniga wälja nopid, siis wõid kaasa tulla.“ Tuhatrullike läks aeda ja hüüdis: „Teie wagad tuikefed ja kõik linnud taewa all, tulge aidake mind läätseid noppida, hääd patta pahad pauna!“ Säääl lendasiwad esmalt kaks walget tuikest ja siis kõik teised ajalinnukesed kahinal kõõgi aknast sisse, nokkisiwad tiff, tiff,

tif, ja ühe tunniga oli kausis täis ja linnud lendasivad wirinal aknast välja. Tuhatrullike wiis kausi wõõra ema kätte ja palus luba pidule tulla, aga wõõras ema kostis: „Kui sa nii nohe oled noppima siis nopi ühe tunniga weel kaks kausitait läätseid tuha seest välja.“ Tuhatrullike läks jälle aeda ja hüüdis: „Teie wagad tuitesed ja kõit linnud taewa all, tulge aidake mind läätseid noppida, hääb patta, pahad pauna!“ Sääl lendasivad esmalt kaks tuitest ja siis kõit teised ajalinnud kahinal kõõgi aknast sisse, nokkisivad tiff, tiff, tiff, ja poole tunniga oli kaks kausi täis ja linnud lendasivad wirinal aknast välja. Tuhatrullike wiis kausid wõõra ema kätte ja palus jälle luba pidule tulla, aga wõõras ema kostis: „Ei, sina ei wõi pidule tulla, sest sul ei ole riideid ja meie peatšime sinu pärast häbenema.“ Selle pääle pööras ta Tuhatrullitešele selja ja läks oma kahe uhke tütreaga minema.

Tuhatrullike aga kõndis ema hauale, jäi sarapuu alla seisma ja hüüdis:

„Buuke, nitlid offi siputa,
Kulda ja hõbedat riputa!“

Sedamaid wiskas walge linnuke puu otsast kullast ja hõbedast koetud tuue ja paari siidi ja hõbedaga tikitud kingu alla. Tuhatrullike pani tuue selga, kingad jalga ja läks pidule. Wõõras ema ja õed ei märganud, et see Tuhatrullike oli, waid arwasivad teda mõne wõõra kuninga tütreks, nii lena oli ta oma uues ehtes. Kuninga poeg läks temale wastu, pakkus talle kätt ja tantšis kõige õhtu üksi temaga. Enne piduõhtu lõppu libises Tuhatrullike uksest välja, ilma et seda keegi oleks märganud, jookšis lähku ema hauale, pani oma ilusad riided ja kingad haua pääle, tõmbas halli wati selga ja tõttas koju. Kui wõõras ema ja õed koju tuliwad, istus Tuhatrullike kolde ääres tuha sees.

Teisel päeval läkfiwad wõõras ema ja õed jälle pidule, Tuhatrullite aga kõndis ema hauale ja hüüdis sarapuu all seisest:

„Buuke, niüid offi siputa,
Kulda ja hõbedat riputa!“

Sedamaid wiskas walge linnute puu otsast kuue ja kingad alla, mis weel ilusamad oliwad, kui esimesel päewal, ja kui Tuhatrullite selles ülikonnas pidusaali astus, paniwad kõik tema kenadust imets. Kuninga poeg wõttis ta käest kinni ja tantsis kõige õhtu üksi temaga. Enne piduõhtu lõppu kadus ta jälle ära, ja kui wõõras ema ja õed koju tuliwad, istus Tuhatrullite kolde ääres tuha sees, hall watt seljas ja puust kingad jalas.

Kolmandamal päewal läkfiwad wõõras ema ja õed jälle pidule, Tuhatrullite aga kõndis ema hauale ja hüüdis sarapuu all seisest:

„Buuke, niüid offi siputa,
Kulda ja hõbedat riputa!“

Sedamaid wiskas walge linnute puu otsast kuue alla, mis ilusam oli, kui seda iganes nähtud, ja kingad oliwad puhtast kullast. Kui Tuhatrullite selles ülikonnas pidusaali astus, ei saanud imestuse pärast keegi sõna suust wälja, ja kuninga poeg tantsis kõige õhtu üksi temaga. Enne piduõhtu lõppu libises Tuhatrullite tasakesti uksest wälja. Kuninga poeg oli aga kawalust tarwitamud ja trepi astmed pigiga ära määrida lastnud; kui niüid Tuhatrullite trepist alla lippas, jäi tema pahema jala king ühe astme külge kinni. Kuninga poeg tõstis kinga üles ja nägi, et see wäikene, wäga ilus ja puhtast kullast oli. „See piiga, kelle jalg selle kinga sisse mahub, peab minu abikaasaks saama,“ ütles kuninga poeg ja läks majast majasse noorte neiude kallal kingaproowi

tegema. Nõnda tuli ta ka Tuhatrullikese isa majasje. Võõrad õed rõõmustasivad, sest neil olivad ilusad väikesed jalad. Wanem läks emaga sedamaid taha kambriisse kinga jalga katsuma. Muudu oli kõik paras, kuid suur warwas ei mahtunud kinga sisse. „Kaiu suur warwas maha,“ ütles ema, kui sa kuninga proua oled, siis ei pruugi sa jala kãia.“ Tüdruk raius warba maha, litjus jala kinga sisse, pigistas hambad walu pärast kokku ja astus kuninga poja ette. See rõõmustas, tõstis pruudi kullatud tõlda ja sõitis minema. Kui nad hauast mööda sõitsivad, istusivad kaks tuikest sarapuu otjas ja hüüdsivad:

„King on liiga pisike,
Kodu istub pruudike.“

Kuninga poeg heitis pilgu piiga jala pääle ja nägi, et kingast weri wälja woolas. Ta pööras ümber, walepruudi koju ja ütles, et teine õde peab kinga katsuma. Teine õde läks emaga taha kambriisse kingu katsuma. Muudu oli kõik korras, kuid jala kand ei mahtunud kinga sisse. „Kaiu kand maha,“ ütles ema, „kui sa kuninga proua oled, siis ei pruugi sa jala kãia.“ Tüdruk raius kanna maha, litjus jala kinga sisse, pigistas hambad walu pärast kokku ja astus kuninga poja ette. See rõõmustas, tõstis pruudi kullatud tõlda ja sõitis minema. Kui nad hauast mööda sõitsivad, istusivad kaks tuikest sarapuu otjas ja hüüdsivad.

„King on liiga pisike,
Kodu istub pruudike.“

Kuninga poeg heitis pilgu piiga jala pääle ja nägi, et kingast weri wälja woolas. Ta pööras ümber, wiis walepruudi koju ja küsis wanemate käest, kas neil weel üks tütar peaks olema. „Minu esimesest

naesest on veel üks wäike, must Tuhatrullite järel," kostis isa, „aga see ei wõi kunagi õige pruut olla.“ Kuninga poeg nõudis Tuhatrullikest näha ja kui wanemad tüki aega asjata vastu oliwad tõrkunud, käsitsiwad nad wiimaks Tuhatrullikest kutsuda. Tuhatrullite pesi käed ja silmad puhtaks ja astus kummardades kuninga poja ette, kes kuldse kinga tema kätte andis. Tuhatrullite istus madala tooli pääle, wöttis puust kinga pahemast jalast, tõmbas kuldkinga jalga ja king oli paras kui jala ümber walatud. Kui Tuhatrullite siis filmi tõstis, tundis kuninga poeg tema ära ja ütles: „See on õige pruut.“ Wõõras ema ja õed kohkufiwad seda kuuldes ja läkfiwad näost walgetks kui lubjatud sein, kuninga poeg aga tõstis Tuhatrullikese kullatud tõlba ja sõitis temaga minema. Kui nad hauast mööda sõitfiwad, istufiwad jälle tuikefed sarapuu otsas ia hüüdfiwad :

„King on paras pisike,
Tõllas istub pruudike.“

Selle pääle lendafiwad tuikefed puu otsast alla ja istufiwad Tuhatrullikese õladele, üks pahemale, teine paremale poole.

Kui kuninga poeg pulmi walmistas, tuliwad wõõrad õed Tuhatrullikest meelitama, sest nad lootfiwad tema läbi suureks ja rikkaks saada. Kui pruutpaar kirikust tuli, kõndifiwad wõõrad õed nende kõrwal, wanem paremat, noorem pahemat kätt. Walged tuikefed nga istufiwad Tuhatrullikese õladel ja nokkifiwad kummalgi wõõral õel ühe filma wälja; ja kui wõõrad õed selle pääle paiku wahetafiwad, nõnda et wanem pahemal ja noorem paremal pool kõndis, nokkifiwad tuikefed kummalgi ka teise filma wälja ja see oli nende tageduse nuhtlus.

Бид 15 коп.

